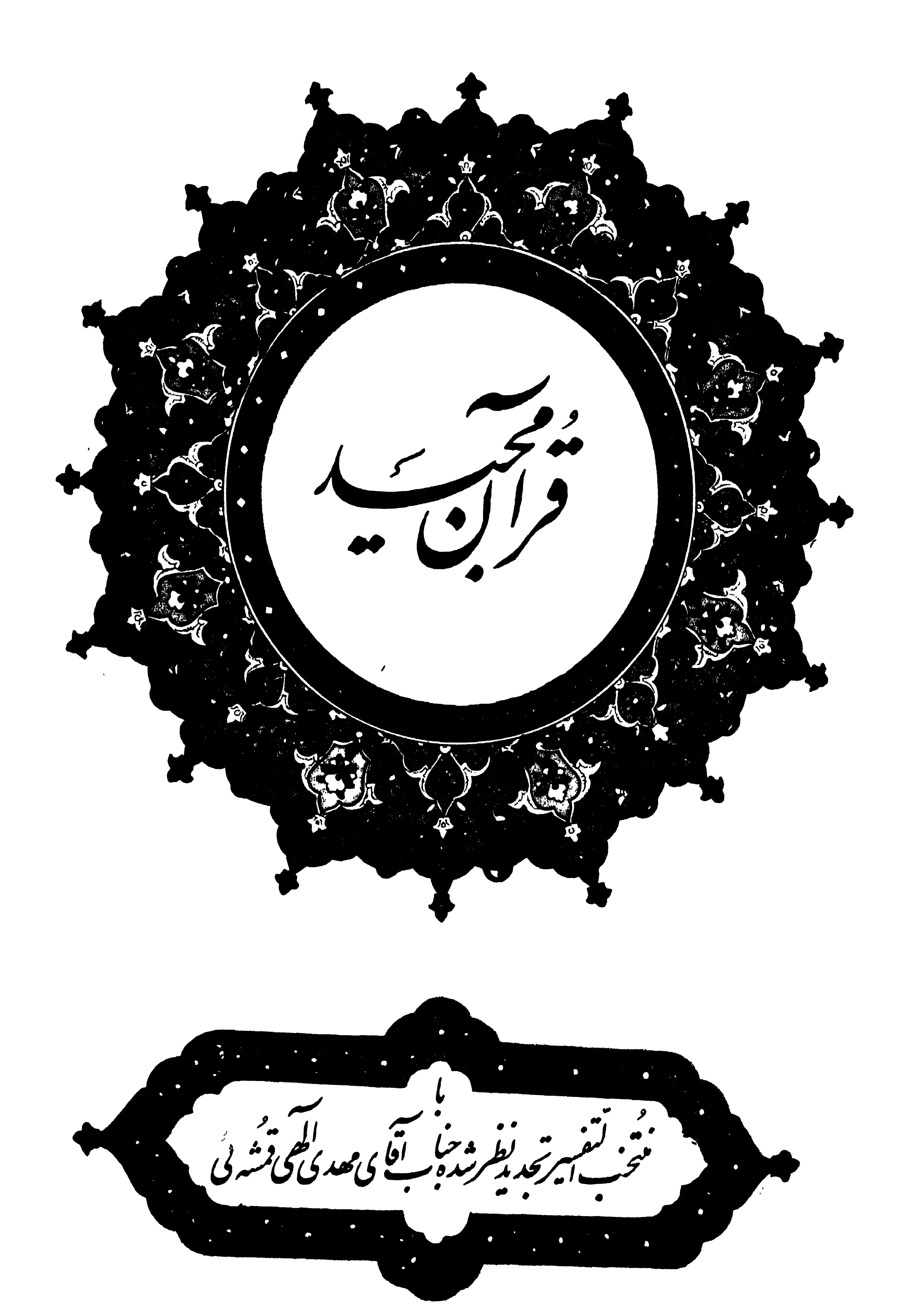

قرآن مجید
با
منتخب التفسیر تجدید نظر شده جناب آقای مهدی الهی قمشه‌ای

سوره مائده

تا آن روز برای ما و کسانی که پس از ما آیند روز عید مبارکی گردد و آیت و حجتی از جانب تو برای ما باشد که تو بهترین روزی
دهندگانی (۱۱۴) خدا فرمود: من آن مائده را برای شما میفرستم ولی هر که بعد از نزول مائده کافر شود ویرا عذابی کنم
که هیچیک از جهانیان را نکرده باشم (۱۱۵) و یاد کن آنگاه که خدا بعیسی مریم گفت آیا تو مردم را گفتی که من و مادرم را
دو خدای دیگر سوای خدای عالم اختیار کنید؟ عیسی گفت: خدایا تو (از شبهه مثل و شریک) منزهی هرگز مرا نرسد
که چنین سخنی بناحق گویم چنانکه من این گفته بودمی تو میدانستی که تو از سرّ من آگاهی و من از سرّ تو آگاه نیستم همانا توئی که بهمه
اسرار غیب جهانیان کاملاً آگاهی (۱۱۶) من بآنها هرگز چیزی نگفتم جز آنچه تو مرا بدان امر کردی (آنچه من بآنها گفتم
موافق امر تو این بود) که خدای یکتا را بپرستید که پروردگار من و شما است و من خود بر آن مردم گواه و ناظر اعمال
بودمی مادام که در میان آنها بودم و چون روح مرا بقبضه تصرف گرفتی آنگاه تو خود نگهبان و ناظر احوال آنان
بودی و تو بر همه خلق عالم گواهی (۱۱۷) اگر آنان را عذاب کنی باز خدایا همه بندگان تواند (کسی ترا از آن منع نتواند کرد)
و اگر از گناه آنها درگذری باز تو توانا و درست کرداری هیچکس را قدرت مخالفت تو و حق اعتراض بر حکمت
و علم تو نیست (۱۱۸) خدا گفت که این (یعنی اینروز قیامت) روزیست که صادقان از راستی خود بهره مند
میشوند برای آنها بهشتهائی است که از زیر درختانش نهرها جاریست که در آن نعمت ابدی
متنعمند (و از هر نعمت بهتر آنکه) خدا از آنها خشنود و آنها هم از خدا خشنودند این است پیروزی و
سعادت بزرگ (۱۱۹) ای اهل عالم بدانید که آسمانها و زمین و هرچه در آنهاست همه ملک
خداست و او بر هر چیز تواناست (که جهان و جهانیان ملک او و محکوم قدرت اوست) (۱۲۰)

سورهٔ انعام

سورهٔ انعام در مکه نازل و مشتمل بر ۱۶۵ آیه میباشد

بنام خداوند بخشندهٔ مهربان

ستایش خدای راست که آسمانها و زمین را آفرید و روشنی و تاریکی را مقرر داشت (و با آنکه نظم آسمان و زمین دلیل یکتائی آفریننده است)
باز کافران بخدای خود شرک میاورند (۱) او است خدائی که شما را از خاک (بیجان پست با جان و دانا و توانا)
بیافرید پس فرمان اجل و مرگ را بر همه کس مسلط کرد و اجلی که (بقلم ازلی) معین و معلوم است نزد او است پس (با
اینقدرت) باز شک در آیات او خواهید کرد (۲) و او است خدا در همه آسمانها و زمین که از نهان و آشکار شما
باخبر است و بدانچه میکنید آگاه است (۳) هیچ آیتی از آیتهای الهی بر (تربیت و هدایت) ایشان نیامد جز آنکه (از جهل
و عناد) از آن روی گردانیدند (۴) حق را که بر آنها آمد (یعنی دین اسلام و قرآن و پیغمبر خدا) چون تکذیب کردند پس
بزودی خبر آنانکه حق را بافسوس و مسخره گرفتند بشما میرسد (که چه روزگار سختی بآنها خواهد رسید) (۵) آیا ندیدند
پیش از ایشان چه بسیار گروهی را هلاک نمودیم و حال آنکه در زمین بآنها قدرت و تمکینی داده بودیم
که شما را نداده ایم و از آسمان بر آنها رحمت ظاهر (و رحمت باطن که کتب و علوم آسمانی است)
پیوسته فرستادیم و نهرها در زمین بر آنان جاری ساختیم پس با آنکه بانواع نعمتهای ظاهر و باطن
بهره مند شدند چون نافرمانی کردند آنها را هلاک نمودیم و گروهی دیگر را بعد از آنها برانگیختیم
(۶) و اگر ما کتابی بر تو فرستیم کاغذی که آنرا بدست خود لمس کنند (چنانکه درخواست آنها است) باز کافران
گویند: این نیست مگر سحری آشکار (۷) و گفتند: چرا (اگر محمد رسول است) بر او فرشته نازل نشود؟

سُورَةُ الأَنْعَامِ

سُورَةُ الأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ
قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٢﴾ وَهُوَ اللَّهُ فِي
السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٣﴾
وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤﴾
فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ
فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَ
جَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ
بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ
بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ

سورهٔ انعام

وچنانکه فرشته بفرستیم کار تمام شود و دیگر لحظهٔ مهلت نخواهند یافت (یعنی کار آزمایش بآخر رسد و مانند اُمم سالفه
بدون مهلت هلاک شوند) (٨) و چنانکه فرشته نیز برسالت فرستیم هم او را بصورت بشری درآوریم و بر آنان همان لباس
که مردمان پوشند پوشانیم (تا بواسطه سنخیّت نوعی میان رسول و اُمّت انس و تجاذب باشد) (٩) ای پیغمبر پیش از تو هم اُمَم
گذشته پیغمبران خود را سخت فسوس و استهزاء میکردند پس آنانرا وبال آن عمل دامنگیر شد (١٠) بگو ای پیغمبر که در روی زمین
بگردید (و از حال اُمم گذشته جویا شوید) تا عاقبت سخت آنها که تکذیب (آیات خدا و رسولان) او کردند مشاهده کنید (١١)
ای پیغمبر (از این مشرکان) بپرس که هرچه در آسمانها و زمین موجود است مُلک کیست؟ (اگر آنها نگویند) تو باز گو که همه مُلک
خدا است که برخویش رحمت و بخشایش را فرض کرده البته شما را در روز قیامت که بی هیچ شک خواهد آمد جمع میگرداند ولی کسانیکه
خود را (بفریب دنیا) در زیان افکندند ایمان (بآنروز) نمیاورند (١٢) هرچه در شب و روز آرامش یافته همه مُلک خدا است و او شنوا
و دانای همهٔ امور است (١٣) بگو ای پیغمبر آیا غیر خدا را بیاری و دوستی برمیگزینید؟ (درصورتیکه) آفریننده آسمان و زمین خدا است
او بخلق طعام و روزی میبخشد و خود از طعام بی نیاز است: بگو ای رسول من مأمورم که اوّل شخصی باشم که تسلیم حکم خدا است
و نیز مرا گفته اند که البته از گروهی که بخدا شرک آورند نباشم (١٤) بگو: من اگر نافرمانی خدای خود کنم از عذاب آن روز بزرگ
سخت میترسم (١٥) که هرکس در آنروز از عذاب برهد همانا برحمت خدا نائل گردد و این پیروزی و سعادتی آشکار است
(١٦) و اگر از خدا بتو ضرری رسد هیچکس جز خدا نتواند تو را از آن ضرر برهاند و اگر از او بتو خیری رسد (هیچکس تو را از آن
منع نتواند کرد) که او بر هر چیز توانا است (١٧) بگو ای پیغمبر: خدا کمال اقتدار و توانائی را بر بندگان دارد و همیشه
او درستکار و بهمهٔ امور عالم آگاه است (١٨) بگو ای پیغمبر: چه گواهی بزرگتر است از گواهی خدا؟ بگو خدا گواه است

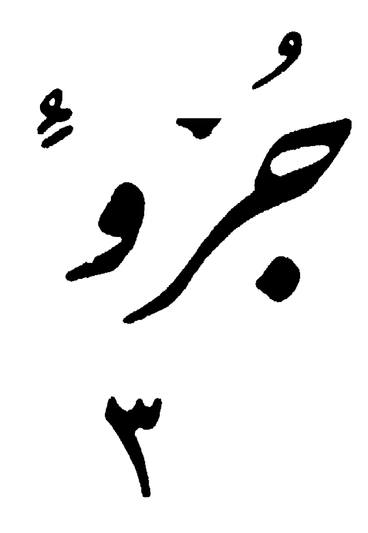
4134

عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنظَرُونَ ٨
وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبِسُونَ ٩
وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم مَّا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ قُل لِّمَن مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُل لِّلَّهِ كَتَبَ
عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ مَّن يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ
الْمُبِينُ وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن
يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ

میان من و شما وحی میکند بمن آیات این قرآن را تا با آن شما و هر کس از افراد بشر که خبر این قرآن باو برسد (پند دهم و)
بترسانم آیا شما گواهی میدهید؟ که با خدای یکتا خدایان دیگری وجود دارد؟! بگو: من باین گواهی ندهم، بگو محققاً جز
خدای یکتا هیچ خدائی نیست و من از آنچه شما شریک خدا قرار میدهید بیزارم (۱۹) آنانکه با کتاب تورات
و انجیل را بآنها فرستادیم (یهود و نصاری) با آنکه او را (یعنی محمد ص را) مانند فرزندان خود میشناسند هم آنها
هستند که خود را بزیان انداختند و (از روی حسد به محمد ص) ایمان نمیآورند (۲۰) کیست ستمکارتر از آنکس
که بر خدا دروغ بست یا آیات خدا را تکذیب کرد؟ هرگز ستمکاران را در دو عالم فلاح و رستگاری نخواهد بود
(۲۱) و روزیکه همه آنها را جمع آوریم پس بآنها که بخدا شرک آوردند گوئیم کجا شدند آنها که بگمان شما شریک
خدا بودند؟ (۲۲) پس از آنهمه فریفتگی به بتان در پیشگاه حق عذری نیابند جز آنکه از بتان بیزاری جسته و گویند
ما هرگز شرک بخدا نیاوردیم (۲۳) بنگر که چگونه خود را تکذیب کردند و آنچه بدروغ بر خدا بسته و شریک حق
قرار دادند همه محو و نابود شد (۲۴) بعضی از آنان (مشرکان و کافران) به سخن تو گوش فرا دارند ولی پرده
بر دلهاشان نهاده‌ایم که فهم آن نتوانند کرد و گوشهای آنها از شنیدن حق سنگین است که اگر همه آیات الهی را
مشاهده کنند باز بدان ایمان نمیآورند تا آنجا که چون نزد تو آیند در مقام مجادله برآمده گویند این آیات چیزی جز افسانه‌های
پیشینیان نیست (۲۵) همین کسانند که هم مردم را از فیض (آیات خدا) منع میکنند و هم خود را از آن محروم میدارند
و غافل از آنند که تنها خود را بهلاکت میافکنند (۲۶) و اگر حال آنها را هنگامیکه بر آتش دوزخشان باز دارند مشاهده کنی
که در آنحال با نهایت حسرت گویند ای کاش ما را بدنیا باز میگردانیدند تا دیگر آیات خدای خود را تکذیب نکرده

بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ
أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ
إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ
أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ
فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ انْظُرْ كَيْفَ
كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ
عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَ
لَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا

وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ
رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا
حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا
جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ
يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ
وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ
مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنْ كَانَ
كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ
أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ

ا ار نشر اخگر

تهران ـ خیابان ری دو راه مهندس وسیلهٔ تلفن شماره ۵۲۳۸۸

همه روز ی چهارشنبه منتشر ود

قرآن مجید

